

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 2 april 2019 met nummer RvVb-S-1819-0797
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0217-SA

Verzoekende partij	de heer Roger WAUTERS vertegenwoordigd door advocaat Frank COEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Kardinaal Mercierplein 8
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partij	de bvba BOUWWERKEN PEETERS vertegenwoordigd door advocaat Joris GEENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 7 november 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 augustus 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 19 januari 2016 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van enkele gevel- en interne wijzigingen binnen een bestaand vergund project, mits het dakterras en bijhorende dakuitsparing aan de westzijde worden uitgesloten en dit deel wordt uitgevoerd overeenkomstig de eerdere stedenbouwkundige vergunning uit 2013, op het perceel gelegen te 2220 Heist-op-den-Berg, Werftsesteenweg 7A, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie I, nummer 369 S.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen nota betreffende de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomenende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 5 maart 2019.

Advocaat Daan LERNOUT loco advocaat Frank COEL voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Joris GEENS voert het woord voor de tussenkomenende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 27 december 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De waarnemend voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 6 februari 2019 toe in de debatten.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

1.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg verleent op 29 oktober 2013 aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van een woonproject dat meerdere bouwblokken omvat met in totaal 29 woonentiteiten, op het perceel gelegen te 2220 Heist-op-den-Berg, Werftsesteenweg 7A.

De verzoekende partij is een aanpalende buur.

In een proces 26 juni 2015 worden de volgende vaststellingen opgenomen door de politie van de Politiezone Heist:

“ ...

Achter het perceel van betrokkene werden verschillende woonentiteiten opgetrokken. Waar betrokkenen eerst een uitzicht hadden op bomen kijken zij nu uit op de achtergevel van de woning.

Volgens Dockx en Van Meerbeeck werd de woning waar zij nu op zien niet conform de bouwplannen geplaatst. Zo werd er in de achtergevel een extra terras, bijkomende ramen en een dakkapel gezet. In de voorgevel van de woning staat een extra dakkapel. Waar de andere woningen geen veluxramen hebben in het dakraam heen deze woning dit wel waardoor Dockx en Van Meerbeeck zich nog meer in de privacy van hun tuin geschonden voelen.

Betrokkene voelen zich niet meer op hun gemak in hun tuin en wanneer de woning bewoond zal zijn zullen zij het gevoel hebben constant begluurd te worden door de bewoners. Wij nemen verschillende foto's van de woning vanuit de tuin van betrokkenen en voegen deze toe als bijlage aan onderhavige akte.

Vervolgens begeven wij ons naar de bouwwerf. Men is aan het werk en wij spreken één van de werknemers aan. Zij delen ons mee dat zij conform de bouwplannen aan het bouwen zijn en dat we ons voor verdere informatie best wenden tot de bouwheer de genaamde Peeters Dominik.

Wij nemen op de werf nog enkele foto's van de zij en voorgevel van de woning. Ook deze foto's maken deel uit als bijlage aan onderhavige akte

Verdere opvolging

Inzage bouwplannen

Tekening 1, bijlage 8:

op de bouwplannen die wij inkijken op de bouwdienst van de gemeente stellen wij vast dat het terras niet op het plan staat. Tevens werd er een extra uitstulping/dakkapel in het dak toegevoegd die niet op het bouwplan staat.

Tekening 2, bijlage 8:

op het bouwplan van de voorgevel van de woning staan drie dakkapellen getekend, er werden er echter vier aangebracht, alsook een extra raam rechtsboven.

In de zijgevel werden de ramen niet conform de bouwplannen gezet.

...

2.

De tussenkomende partij dient op 23 september 2015 bij het college van burgemeester en schepenen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“regulariseren van enkele gevel- en interne wijzigingen binnen een bestaand vergund woonproject met 29 woningen met bijbehorende bergingen en autostaanplaatsen”*.

De regularisatie heeft volgens de bestreden beslissing betrekking op de volgende aanpassingen:

“ ...

- Appartementen A5, B5, B6, E5, E6, D1, D2, D3 en D4 werden heringedeeld binnen hun bestaande oppervlakte.*
- Ramen werden aangepast in breedte, weggelaten of er werden er nieuwe toegevoegd.*
- Appartement 7 D/5 krijgt een 2de inpandig terras aan de slaapkamer. De toegankelijkheid van het terras werd beperkt tot 2 meter, het overige deel van het terras zal ontoegankelijk worden uitgevoerd (met groen).*
- Onder blok A wordt een gedeelte onderkelderd om alle nutsvoorzieningen van het project in te herbergen. De vrijgekomen oppervlaktes op het gelijkvloers worden hierdoor toegekend als bergingen bij appartementen of nieuwe leefruimte.*
- Om technische redenen is het dak aangepast tussen de traphal en de schacht.*
- Tussen de verharding en de toegangsweg naar de garages en de omliggende percelen wordt een beukenhaag geplaatst. Deze groene zone bedraagt 90cm tot 150cm tussen verharding en de bestaande draadafspanning. Het niveau van de grond zal -20 cm bedragen t.o.v. de verharding. Het verschil tussen het peil van de verharding en deze van het aangrenzende perceel bedraagt:
-Ter hoogte van blok D 18cm
-Ter hoogte van blok E 32 cm
-Ter hoogte van de garages 29cm
-Aan de linkse zijde van de bergingen ligt de verharding 8cm lager dan het niveau van de gebuur
De oprit wordt in helling uitgevoerd naar de afvoergoten in de verharding.*

...”

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Heist-Station’, goedgekeurd op 16 februari 2006 en gedeeltelijk herzien op 10 januari 2013, in projectzone 2 (hierna: GRUP ‘Heist-Station’).

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 oktober 2015 tot en met 13 november 2015, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 19 januari 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college acht de aanvraag principieel in overeenstemming met de van kracht zijnde voorschriften van het GRUP ‘Heist-Station’, maar beoordeelt de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening als volgt:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De gevraagde wijzigingen hebben weinig impact op het beeld van het oorspronkelijk project zelf. In die zin zijn de wijzigingen klein en inpasbaar in het geheel van het gebouw. Er zijn wel veel verschillen, maar wat betreft de ramen die verbreed zijn, is dit zeer relatief. Bijkomende dakvensters in het dakvlak zijn zelfs niet vergunningsplichtig.

Er wordt wel vastgesteld dat het bouwen van dit project een grote impact heeft gehad op de omgeving. Hoewel het project volledig voldoet aan de voorschriften van het RUP (op enkele details na), wordt het gebouw toch als zeer groot en ‘aanwezig’ ervaren door de omliggende bewoners. Dat is begrijpelijk want het gaat om een groot bouwvolume met toch 29 bijkomende gezinnen, dat in een binnengebied ligt. Dit project kadert dan ook binnen de verdichting van het kleinstedelijk gebied. De ruimere stationsomgeving is een centrumomgeving die zeker verdicht dient te worden, en waar aandacht moet zijn voor nieuwe woonvormen. Dit inbreidingsgebiedje, vastgelegd binnen het RUP Heist Station, is er zo één; Dat dit vaak moeilijk te verenigen is, met de bestaande omgeving, die eerder de typologie van de landelijke omgeving heeft, vooral langs de Biekorfstraat en de Werftsesteenweg, met veel vrijstaande ééngezinswoningen, blijkt ook hier weer. De bedoeling is om een aanvaardbare mix te maken. Aan de bezwaren die werden ingediend is te merken dat vooral de inkijk of mogelijke inkijk vanuit het project naar de omwonenden de grootste bezorgdheid is en tot de grootste bezwaren leidt.

Voor de westelijke gevel, waar een dakterras is toegevoegd met een groot raam, kan niet geapprecieerd worden door de aanpalende burens. Op deze plaats is het project ook maar 5,20 meter (minstens) uit de perceelsgrenzen gebouwd, 8,12 m voor wat betreft de bijkomende raam/dakopeningen, wat een kleine afstand is. De burens klagen vooral over de inkijk in de tuin met een gebrek aan privacy als gevolg. De bezwaarschriften worden hierin dan ook voor een stuk gevolgd, vooral omdat in de voorschriften van het RUP expliciet is opgenomen dat het garanderen van de privacy een afweging moet zijn voor de projecten binnen deze zone.

...

Waterparagraaf

Het eigendom is niet gelegen in een overstromingsgevoelig gebied. De voorliggende aanvraag is beperkt van omvang, zodat in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat de aanvraag geen noemenswaardige invloed zal hebben op het waterhuishoudkundig systeem. Enkel wordt door toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het hemelwaterput en infiltratievoorzieningen (zie vergunning 2013/355)

Het college van burgmeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 24 februari 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 april 2016 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 26 april 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 28 april 2016 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partij vordert op 7 juli 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 april 2016. De vordering tot schorsing wordt verworpen bij arrest nr. RvVb/S/1617/1106 van 8 augustus 2017. Er wordt vastgesteld dat de schorsing geen nuttig effect meer kan hebben voor de verzoekende partij aangezien de bestreden beslissing een regularisatieaanvraag betreft en de werken reeds uitgevoerd zijn. De vordering tot vernietiging wordt zonder voorwerp verklaard aangezien de bestreden beslissing werd vernietigd bij arrest nr. RvVb/A/1718/0811 van 8 mei 2018.

3.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert na het voormeld vernietigingsarrest van 8 mei 2018 in zijn verslag van 16 augustus 2018 om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen mits het dakterras en bijhorende dakuitsparing aan de westzijde worden uitgesloten en dit deel wordt uitgevoerd overeenkomstig de eerdere stedenbouwkundige vergunning uit 2013.

Na de hoorzitting van 21 augustus 2018 verleent de verwerende partij op 23 augustus 2018 een stedenbouwkundige vergunning, met uitsluiting van het dakterras en bijhorende dakuitsparing aan de westzijde. Dit onderdeel dient te worden uitgevoerd overeenkomstig de eerdere stedenbouwkundige vergunning uit 2013. De beslissing wordt onder meer als volgt gemotiveerd:

“
...

12. BEOORDELING NA ARREST RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

...

Het aangevraagde doorstaat de legaliteitstoets, mits de dakuitsparing ten behoeve van een dakterras aan de westelijke gevel uit het project wordt gesloten en dit deel van de gevel en het dakvolume wordt uitgevoerd overeenkomstig de oorspronkelijke vergunning.

...

De aanvraag is niet volledig in overeenstemming met de voorschriften van het geldende gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Heist-Station.

De aanvraag is gelegen in het RUP Heist Station, meer bepaald in B7 projectzone 2. Deze projectzone is bestemd voor meerdere meergezinswoningen, incl. bijgebouwen in functie van autostalplaatsen en bergingen.

Op 23 oktober 2013 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een project met 29 woongelegenheden, conform het geldende RUP.

Volgende aanpassingen werden getoetst aan het RUP:

...

- *Het uitgevoerde reliëf van de buitenaanleg werd quasi uitgevoerd zoals werd vergund in 2013. Plaatselijk werd het reliëf licht aangepast, deze beperkte plaatselijke verhogingen zullen geen invloed hebben op de waterafstroming. → OK*

...

De aanvraag is in overeenstemming met de gewestelijke verordening hemelwater, de verharde en bebouwde oppervlakte werd niet uitgebreid t.o.v. de vergunde toestand uit 2013.

...”

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Overwegende dat het louter indienen van een verzoekschrift strekkende tot nietigverklaring krachtens artikel 4.8.3., § 1, 1^e lid V.C.R.O. de uitvoering van de regularisatie van de bouwvergunning zoals toegestaan door de Bestendige Deputatie op 28 april 2016 niet schorst;

Overwegende dat zoals supra ten volle toegelicht door het ophogen van ongeveer een halve meter van het integrale perceel er een wanverhouding ontstaat in de waterhuishouding en het te regulariseren perceel integraal zal afwateren over alle aan belendende percelen waarover geen betwisting kan bestaan;

Dat zoals aangegeven het project evenmin de watertoets kan doorstaan;

Dat evenmin het GRUP hier wordt gevolgd;

Dat bovendien de aanleg ter plaatse volstrekt ingaat tegen de oorspronkelijke bouwaanvraag die dan maar moet worden gerealiseerd door het vestigen van erfdienstbaarheden ten laste van de belendende percelen;

Dat in geval van regenval alle percelen die belendend zijn zonder onderscheid onder water staan door het afwateren van het te regulariseren perceel en bovendien door de ophoging zelf zij hun eigen water niet kunnen laten afvloeien dat stilstaat in hun eigen tuin;

Dat dit ten volle wordt aangetoond door de wijze van afwerking zoals uw Raad kan zien in stuk nummer 6 waarbij zonder meer de verharding uitloopt in een schuin afhellend stuk naar de burens toe zonder grachten, kanalisatie, afwatering of wat dan ook en dat uw Raad eveneens kan vaststellen dat op de plaats waar de foto genomen is, de ophoging ten overstaan van het belendend perceel niet minder dan 5 snelbouwstenen hoog bedraagt;

Dat de facto hier niet alleen erfdienstbaarheden worden gecreëerd maar bovenal de tegenpartij zich een oneigenlijk en onregelmatig voordeel verschaft ten overstaan van de andere percelen die zich eventueel in grondwatergevoelig gebied bevinden;

Dat indien de toestand nu zou worden geregulariseerd en zelfs nog verergerd wordt door een verhoging van tenminste 38 cm. tot zelfs 60 cm. boven de aangrenzende perceelgrens, de schade nog zal toenemen en er nog meer water zal worden afgevoerd naar de belendende percelen zo ook dat van verzoeker zonder dat dit water kan worden afgevoerd anders dan middels infiltratie in de ondergrond;

Dat door het gedrag van Bouwwerken Peeters & Zn vertoer schade lijdt en deze schade dagdagelijks toeneemt zodat het past dat in afwachting van de behandeling van deze zaak ten gronde de bouwvergunning zoals verleend door de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen in haar vergadering van 28 april 2016 wordt geschorst;

Dit middel is ernstig;

De bouwvergunning moet in afwachting van de behandeling ten gronde worden geschorst;

...”

De tussenkomende partij stelt onder meer:

“ ...

52. Maar er is nog meer, in ditzelfde dossier, met dezelfde argumenten en dezelfde grondslag werd er door de verzoekende partij reeds een schorsingsverzoek ingediend dat door uw RvVb werd afgewezen bij arrest van 8 augustus 2017 (nr. RvVb/S/1617/1106). Uw RvVb stelde in dit arrest het volgende:

...

53. Thans meent de verzoekende partij opnieuw dezelfde vordering te moeten initiëren? Hoewel Uw RvVb reeds heeft geoordeeld. Dit maakt dat tussenkomende partij wederom extra kosten moet maken om de aan haar verleende vergunning te verdedigen in het kader van de schorsing. Dit is werkelijk ongezien en getuigt van tergend handelen.

54. Tussenkomende partij vraagt dan ook aan uw RvVb om bij toepassing van artikel 43 van het Decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges een geldboete op te leggen wegens kennelijk onrechtmatig Beroep, naar billijkheid geraamd op 1250 Euro.

55. De schorsing dient om die redenen in alle redelijkheid te worden afgewezen bij gebrek aan hoogdringendheid en omwille van het doelloos karakter van het beroep moet uw RvVb een administratieve geldboete opleggen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Zoals blijkt uit de feitenuiteenzetting heeft de verzoekende partij ook de schorsing gevorderd van de vorige, door de Raad vernietigde, beslissing van de verwerende partij. Zoals tevens aangegeven in de feitenuitzetting werd de vordering verworpen op grond van de vaststelling dat de schorsing voor de verzoekende partij geen nuttig effect meer kon hebben aangezien het aangevraagde een regularisatieaanvraag betreft en dus werken betreft die reeds zijn uitgevoerd.

De verzoekende partij houdt in de onderliggende zaak niet voor dat de schorsing, in tegenstelling tot deze vaststelling, wel nog een nuttig effect zou kunnen hebben. Er zijn derhalve geen redenen om anders te oordelen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

VII. GELDBOETE WEGENS KENNELIJK ONRECHTMATIG BEROEP

1.

De tussenkomende partij vraagt om toepassing te maken van artikel 43 DBRC-decreet en een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep op te leggen, naar billijkheid geraamd op 1.250 euro. Ze hekelt dat de verzoekende partij, ondanks de verwerping van de vorige vordering tot schorsing, opnieuw een vordering tot schorsing instelt *“met dezelfde argumenten”*, hetgeen getuigt van tergend handelen.

2.

Artikel 43 DBRC-decreet luidt als volgt:

“De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan ambtshalve een geldboete opleggen wegens kennelijk onrechtmatig beroep.

De geldboete bedraagt minimaal 125 euro en maximaal 2500 euro, met dien verstande dat die bedragen door de Vlaamse Regering kunnen worden gewijzigd ingevolge de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

De opbrengst van de geldboete wordt gestort op de rekening van het fonds voor de dienst van de bestuursrechtscolleges.

De Vlaamse Regering stelt de regels vast voor het opleggen en innen van de geldboete.”

Artikel 103 Procedurebesluit bepaalt het volgende:

“Als de kamer vindt dat een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep verantwoord kan zijn, bepaalt het arrest waarmee uitspraak wordt gedaan over de vordering tot vernietiging daarvoor een zitting op een nabije datum.”

Uit deze bepalingen volgt dat de vraag van de tussenkomende partij niet kan/moet beantwoord worden in het kader van de vordering tot schorsing. Vooreerst is het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep een ambtshalve bevoegdheid van de Raad en bovendien dient daarover een zitting gehouden te worden, die bepaald moet worden in het arrest waarmee uitspraak wordt gedaan over de vordering tot vernietiging.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 2 april 2019 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ